

Fragment *Room Service* van Maren Stoffels

Lucas, Kate en Fender vormen een vriendengroep. Sinds een jaar hoort Linne daar ook bij. Ze logeren samen in een hotel, een jaar nadat een andere vriendin van de groep, Isolde, na een vervelend voorval is vertrokken. Linne kent Isolde niet.

Wat een fijn weekendje had moeten worden, verandert in een nachtmerrie. Er is iemand in het hotel die hen achtervolgt, hen bang maakt en hun kamers bekladt. Ze denken dat het Claus is, een jongen die zij verder niet kennen. Hij stelt eisen, zoals: 'haal geen hulp' en 'ga niet op zoek naar mij'. Maar waarom? Langzaam maar zeker komen ze achter zijn motieven.



LINNE

'Jullie hebben wát gedaan?' Lucas kijkt ons met grote ogen aan.

'Zijn jullie helemaal gek geworden? *Ga niet op zoek naar mij*, hoe duidelijk wil je de spelregels hebben?'

'Had jij niet precies hetzelfde gedaan?' vraag ik. 'We moesten het proberen.'

'Hij deed niet open?' gokt Kate.

'Het was zijn kamer niet.' Ik voel me opnieuw misselijk worden. 'Hij heeft een andere kamer gebruikt om mij mee naartoe te nemen.'

Ik kijk om me heen. Het is precies zoals Fender zei, Claus kan overal zitten. Zelfs hier in de bar voel ik me onveilig.

Ik weet intussen hoe goed Claus is in achtervolgen. Al die tijd heb ik niets doorgehad. Ik ben zelf op hem afgestapt bij de snoepautomaat, ik heb over mijn achtervolger verteld, ik heb hem in vertrouwen genomen.

Wat moet hij hebben gelachen...

Claus kon het voor mijn gevoel niet zijn omdat hij zo vriendelijk leek. Hoe naïef kan je zijn? Zelfs de gevaarlijkste seriemoordenaars kunnen zich sociaal en charmant gedragen.

'Hoe kan die Claus alle kamers in?' vraagt Kate.

'Ik denk dat hij een loper heeft.' Fender zucht. 'Hij is tenslotte ook in jullie kamer geweest om die brief op de muren te kalken.'

Kate rilt. 'Het idee dat hij de hele tijd in en uit kan lopen...'

'Daarom blijven we hier. Kates vader heeft gereserveerd, laten we gewoon gaan eten.'

'Eten?' Ik kijk Lucas verbijsterd aan. 'Je wilt nu doodleuk uit eten?'

'Wat moeten we dan?' Lucas kijkt terug. 'We moesten normaal doen, dat staat in de regels. Bovendien moeten we ook iets eten, zeker als dit de hele nacht doorgaat.'

Ik probeer er niet aan te denken dat Lucas wel eens gelijk kan hebben. Wie weet waar dit eindigt...

'Hij heeft gelijk.' Fender kijkt Kate en mij aan. 'Het is belachelijk, maar we moeten wel.'

Ik weet zeker dat ik geen hap door mijn keel krijg.

Ik wrijf over mijn armen. Is het hier zo koud of komt het door de spanning?

'Ik ga mijn vest halen.' Ik sta op. 'Tot zo.'

'Kate gaat met je mee.'

Ik kijk Fender verbaasd aan. 'Hoezo?'

'Je gaat niet alleen.'

Met tegenzin neem ik Kate mee naar boven. Alle drie de trappen zegt ze geen woord, maar als we bij onze kamer komen, pakt ze mijn pols.

'Het spijt me, Spinsel. Ik weet dat je boos bent...'

Ik kijk op. 'Ik ben niet boos.'

'Teleurgesteld dan?'

'Ik voel me verraden.'

Kates gezicht betreft. 'Dat is nooit de bedoeling geweest.'

'Waarom heb je niets over Isolde gezegd?'

'Waar moest ik beginnen?' Kate haalt een hand door haar haren. 'Dat ik een beste vriendin had, maar dat ze vorig jaar is verhuisd om maar zo ver mogelijk bij ons uit de buurt te kunnen zijn?'

'Dat was een begin geweest.'

Ik draai de sleutel om in het slot. Zodra ik de kamer binnenstap, overvalt me opnieuw het gevoel dat ik de set van een horrorfilm op loop. De zwarte letters grijnzen me vanaf alle muren toe.

Ik rits snel mijn weekendtas open en haal mijn grijze vest met capuchon eruit. Ik wil hier zo snel mogelijk weer weg. Elke minuut in deze kamer is er één te veel. Hier slapen zal nooit lukken.

'Heb jij nog iets nodig?' vraag ik.

Maar dan zie ik Kate. Ze staart met grote ogen naar iets achter me.

Ik draai me met een ruk om. 'Wat is er?'

'Daar.' Kate wijst op de hoek van de kamer. Ik werd te veel afgeleid door alle agressieve teksten, maar dan zie ik het.

'De beer,' stamel ik.

Het cadeau van Lucas, de grote, pluche teddybeer die even groot was als Kate zelf, is verdwenen.

In plaats daarvan ligt er een briefje, met een korte boodschap erop.

Eén van jullie is het offer.
Jullie mogen zelf bepalen wie de beer komt halen.
Kom om acht uur naar het eerste balkon bij de foyer.
Kom alleen.

FENDER

Ik staar naar de tekst op het briefje. De geluiden van de bar verdwijnen naar de achtergrond.

‘Dit is dus wat hij wil,’ fluistert Kate. Ik zie de paniek in haar ogen. ‘Hij wil dat we iemand opofferen...’

‘Natuurlijk niet,’ zeg ik.

‘Dat staat er toch!’

‘Maar dat gaan we niet doen,’ zeg ik snel. ‘We bedenken wel iets.’

Het avondeten ziet er heerlijk uit, maar we eten nauwelijks. Normaal zou ik hier enorm van genieten, maar nu krijg ik geen hap door mijn keel.

‘We kunnen je vader inlichten, Kate,’ zeg ik. ‘Hij is advocaat, hij kan ons helpen.’

‘Haal geen hulp,’ zegt Kate. ‘Ben je de spelregels soms vergeten? Bovendien wordt mijn vader gek als hij dit hoort...’

Ik pulk aan mijn servet. ‘Wat moeten we dan?’

‘Doen wat hij vraagt.’ Linne heeft tot nu toe vrij weinig gezegd, maar nu komen haar woorden keihard binnen als ze zegt: ‘Ik offer me wel op.’

‘Nee!’ roepen Lucas en ik tegelijk.

‘Dat is zelfmoord.’ Lucas kleurt donkerrood. ‘Sorry, Fender, ik bedoel...’

Ik negeer zijn opmerking. ‘Het is veel te gevaarlijk.’

‘Het is de enige mogelijkheid,’ zegt Linne. ‘Bovendien zal hij niets doen op het balkon tussen alle mensen.’

Lucas en ik willen er alweer tegenin gaan, maar Kate is ons voor.

‘Alle mensen... Dat is het!’

‘Niet zo hard...’ Ik kijk om me heen. Wat als Claus ergens meeluistert? We kunnen dit veel beter boven bespreken.

‘Wat bedoel je precies?’

Kate buigt zich over de tafel heen. ‘We moeten Claus laten denken dat Linne alleen komt.’

‘Dat heeft hij meteen door,’ zegt Lucas. ‘Hij is ons elke keer te slim af.’

‘Niet als we hem afleiden met heel veel mensen. Hij zal even niet opletten en wij zijn hem een stap voor.’

‘En hoe wil je dat voor elkaar krijgen?’

‘Met een optreden.’ Kate kijkt me van boven haar halflege bord aan. ‘Van jou.’

LINNE

'Nee.' Lucas schudt wild zijn hoofd. 'Nee, dat doen we niet.'

'Het is de beste optie.' Kate kijkt naar mij. 'Als Fender speelt, komen er vast veel mensen op af. Claus zal afgeleid zijn en niet doorhebben dat een van ons met je meekomt.'

Ik knik langzaam. Kate heeft gelijk, Claus zal denken dat we precies doen wat hij vraagt, maar stiekem is er iemand bij me.

'Wie wil er mee?' vraag ik.

'We doen dit niet.' Lucas schuift zijn stoel naar achteren. 'We offeren helemaal niemand op!'

Hij smijt zijn servet op tafel en beent naar de tuindeuren. We kijken alle drie toe hoe hij erdoor naar buiten verdwijnt.

'Ik ga wel achter hem aan.' Ik schuif ook mijn stoel naar achteren. Ik wurm me tussen twee tafeltjes door en zwaai de deuren van de binnentuin open.

Ondanks alles overvalt de schoonheid van Riverside me.

De binnentuin is gigantisch, ingebouwd door de muren van het hotel zelf. Er staan een paar flinke bomen, met lichtsnoeren erin. De peertjes geven een warme, gele gloed af.

In het midden van de tuin staat een vuurkorf en op een paar plekken zijn mensen aan het dineren met kaarslicht tussen hen in.

Ik kijk de tuin rond en ontdek Lucas op een beschut plekje, vlak bij de korf. Als ik naast hem ga zitten, voel ik de warmte van het vuur. Het hout knettert en ik steek mijn handen uit om ze op te warmen.

'Wat is er?' vraag ik zachtjes.

'Ik wil dit niet.' Lucas kijkt naar de vlammen. 'Ik wil niet dat jij je opoffert. Wat dat ook mag betekenen. Ik laat je niet alleen bij zo'n gevaarlijke gek.'

'Iemand moet het doen.'

Lucas zucht. 'Jij niet.'

'Waarom niet?'

Nog voordat ik kan antwoorden, voel ik twee warme lippen op die van mij. Ik schrik zo dat ik een vreemd geluidje uitstoot.

Lucas trekt me naar zich toe, met één hand onder mijn vlecht. Mijn hele achterhoofd tintelt.

Dit is Lucas, schiet het telkens door me heen. De jongen die ik al negen maanden ken en die altijd met me flirt. Van wie ik dacht dat het niets betekende.

Dan laat hij me plotseling los. Onze monden maken een zuigend geluid als hij zich terugtrekt, alsof ze nog niet wilden loslaten.

'Nu heb je je antwoord.' Lucas glimlacht voorzichtig. 'Daarom mag jij dus niet gaan.'

Ik denk gewoon dat er veel jongens zijn die jou knap vinden.

De woorden van Claus flitsen door mijn hoofd. Had hij al door dat Lucas me leuk vond? Hoelang houdt hij me eigenlijk al in de gaten?

Ik kijk om me heen. De ramen van Riverside zijn overal. De drie verdiepingen sluiten de binnentuin in.

Zou Claus achter een van deze ramen zitten?

Er komt iemand van het hotel vragen of we wat willen drinken en we bestellen allebei een cappuccino.

Terwijl we van het schuim slurpen, legt iemand een nieuw houtblok in de korf.

Heel even verdwijnt Claus naar de achtergrond. Het voelt net alsof we gewoon een weekend weg zijn.

‘Hoe was ze eigenlijk?’ vraag ik dan. ‘Isolde?’

‘Waarom wil je dat weten?’ vraagt Lucas.

‘Omdat ik wil weten door wie dit allemaal is begonnen.’

‘Waarom vraag je het Kate niet?’

‘Ik vraag het aan jou.’ Ik denk aan het moment in de bar. ‘Of ga je nog steeds beweren dat je haar niet kent?’

Lucas schudt zijn hoofd. ‘Ze was... fel. Je moest geen ruzie met haar krijgen, want dan kwam er een heel ander meisje naar boven. Maar als ze je mocht, dan was ze lief en zorgzaam. En ze was een ster in cadeautjes bedenken.’

Wat als het plan van Kate mislukt en Claus doorheeft dat ik niet alleen kom?

‘Isolde was chaotisch, ze was bijvoorbeeld altijd haar huiswerk kwijt. Haar ouders hadden een eigen kapperszaak, hier in het centrum. Als ze daar op zaterdag wel eens hielp, kon ze niet eens onthouden of een klant koffie of thee wilde. En ze kon geen keuzes maken, ze twijfelde echt over álles.’

‘En hoe was de vriendschap tussen Kate en haar?’

‘Isolde hield Kate met beide benen op de grond. Ze was namelijk nooit onder de indruk als Kate weer iets nieuws van haar ouders had gekregen. Deze overnachting in Riverside had ze belachelijk gevonden en dat had ze waarschijnlijk niet onder stoelen of banken gestoken. Misschien was er zelfs wel irritatie over ontstaan.’

Ik kijk in de vlammen. ‘Dat klinkt... intens.’

‘Dat was het ook. Maar het werkte tussen ons vieren. Kate was andersom ook heel goed voor Isolde, want die kon vreselijk piekeren. Kate haalde haar er vaak uit door haar mee op sleeptouw te nemen.’

‘Waarom heeft nooit iemand zijn mond voorbijgepraat? De hele school kende haar. Waarom is er niet één keer een leerling of een docent geweest die haar naam noemde?’

‘Het is een verboden onderwerp.’ Lucas trekt een gezicht. ‘Niemand wil het over haar hebben omdat het te pijnlijk is.’

Ik knik langzaam. Het vuur knettert.

‘Ik ga met je mee,’ zegt Lucas dan.

Als ik opkijk, glimlacht hij.

‘Als we dit plan écht gaan uitvoeren, ben ik degene die met je meegaat.’

Ik voel me warm worden. Bij het idee dat Lucas in de buurt zal zijn, vind ik het al iets minder eng.

‘Goed.’

Lucas kijkt me aan. ‘Probeer niet te veel te bedenken wat er allemaal fout kan gaan.’

Ik glimlach flauwtjes. ‘Ik heet niet voor niets Spinsel.’

‘Spinsel?’

‘Ja, van hersenspindel. Bijnaam van Kate, suf hè?’

Lucas verschiet van kleur. ‘Sorry dat ik het zeg, maar Spinsel was Isoldes bijnaam...’

Waar heeft Lucas het over? Waarom zou Kate mij dezelfde bijnaam geven als haar vroegere beste vriendin?

Misschien wel omdat ik al die tijd een vervanger ben geweest.

Het idee gonst door mijn hoofd en laat me niet meer los.

Wat als Kate niet de enige is die de vergelijking met Isolde ziet? Misschien heeft Fender daarom wel zo’n moeite met mij...

Het vuur voelt plotseling heet en opdringerig.

‘Wat ga je doen?’ vraagt Lucas als ik opsta.

‘We moeten naar binnen.’ Ik probeer mijn stem zo normaal mogelijk te laten klinken. ‘Het is bijna acht uur.’

FENDER

‘We zijn er weer.’ Linnes gezicht staat strak, alsof iemand haar met Photoshop heeft bewerkt. ‘Gaan we?’

Kate knikt. ‘Is alles in orde?’

‘Prima,’ zegt Linne, maar haar stem klinkt geknepen. Is er soms iets gebeurd buiten?

‘We gaan het doen,’ zegt Lucas. ‘Ik ga met Linne mee.’

‘Jij?’ vraag ik verbaasd. Hebben ze dat buiten besloten?

‘Jij speelt, Kate kijkt toe, Linne gaat naar het balkon, ik grijp Claus.’ Lucas laat het zo simpel klinken, dat ik er bijna in ga geloven.

‘Weet je het zeker?’ vraagt Kate.

‘Ja.’ Lucas kijkt naar mij. ‘Zorg alsjeblieft dat je heel mooi speelt.’

De vleugel in de lobby glimt me tegemoet. Ik verstrengel mijn vingers, die non-stop trillen. Wat als het me niet lukt? Gitaar is altijd mijn instrument geweest, ik heb maar een paar pianolessen gehad.

‘Weet iedereen wat-ie moet doen?’ Kate kijkt ons alle drie aan. Het is rustig in de foyer, ik hoop maar dat er straks mensen komen kijken.

Wat als Claus doorheeft wat we van plan zijn? Wat als hij merkt dat Linne niet alleen komt?

Ik kijk vanuit mijn ooghoek naar het eerste balkon. Er staat niemand, zeker geen jongen met zwart haar en een bril.

'We weten het,' zegt Lucas. 'Toch?'

Iedereen knikt. Linnes gezicht is nog even strak als daarnet.

Is ze bang? Ik wil zeggen dat ze zich niet hoeft op te offeren, maar dit is haar eigen keuze. Ze hoeft dit niet te doen.

'Dan gaan we beginnen. Doe alsjeblieft voorzichtig,' zegt Kate.

Belevingsopdrachten

Klik op onderstaande afbeelding/link om het bijbehorende filmpje te bekijken:

<https://jongejury.nl/boeken/room-service-maren-stoffels>



Opdracht 1

In dit fragment uit *Room Service* wordt elk deel vanuit een ander personage verteld. Een deel van het verhaal lees je vanuit Linne en een ander deel lees je vanuit Fender. Dat gaat in het hele boek zo door.

1. Wat is Linne voor een persoon en hoe zou je Fender omschrijven?
2. Waarom is het een meerwaarde dat het verhaal juist vanuit deze twee personen wordt verteld?
3. Vind je het fijn als een verhaal vanuit verschillende perspectieven wordt verteld of juist niet? Leg je antwoord uit.
4. Wat zijn voor- en nadelen van een verhaal dat vanuit meerdere perspectieven wordt verteld?
5. Bekijk samen met een klasgenoot de korte film [Raak van Hanro Smitsman via YouTube](#) en beantwoord daarna de vragen.
 - a. Vanuit welke perspectieven leer je het verhaal kennen?
 - b. Heb je alle perspectieven nodig om het hele verhaal te begrijpen?
 - c. Kun je je goed inleven in alle perspectieven?
 - d. In welk personage kun je je het best inleven? Leg je antwoord uit.
 - e. Welke andere films met zo'n wisselend perspectief ken je?
 - f. Houd je van zo'n films met een wisselend perspectief, of juist helemaal niet? Leg je antwoord uit.

Opdracht 2

Wat vond jij van *Room Service*?

1. Geef jouw beoordeling over het fragment of het boek. Noem in ieder geval twee positieve en twee negatieve kanten.
2. Beluister en lees enkele andere meningen over het boek.
 - a. <https://www.youtube.com/watch?v=OkuDgDXrEXw>

b.

Het verhaal wordt verteld door Linne, Fender, en de onbekende wraaknemer. De perspectiefwisselingen dragen bij aan de spanningsopbouw door de informatie die personages hebben of achterhouden. Stoffels bouwt de spanning subtiel op, en weet je zo het verhaal in te zuigen. De personages twijfelen aan zichzelf en aan elkaar, door de geheimen en beschuldigingen die langzaam maar zeker onthuld worden. Stoffels thrillers voor jongeren zijn onder de doelgroep erg populair. Haar eerdere titels *Escape Room* en *Fright Night* werden genomineerd voor Prijs van de Jonge Jury. Aantrekkelijke thriller met geloofwaardige personages, die de doelgroep zal aanspreken. De perspectieven en verhaallijnen zijn ook voor minder sterke lezers goed te volgen.

Bron: Saskia Kalter (www.bol.com)

c.

Fender en Linne zitten samen in dezelfde vriendengroep met Kate en Lucas, maar waar Fender al langer bevriend was met die twee is Linne nieuw. Het viertal bestond eerst uit Fender en zijn vriendin Isolde, Kate en Lucas. Maar een jaar geleden is er iets gebeurd op de verjaardag van Kate in het Riverside hotel waardoor Isolde is vertrokken.

Fender heeft zich een beetje afgezonderd van de groep maar voor de verjaardag van Kate komt hij toch weer op de proppen!

Wanneer ze daarvoor een jaar later opnieuw naar Riverside vertrekken met de vriendengroep pakt dit uitje heel anders uit dan verwacht.

Linne heeft het gevoel dat er al de hele tijd iemand achter haar aanzit en in plaats van een beetje begrip vindt Fender dat ze dingen ziet die er niet zijn.

Hoe sterk zijn de vriendschappen nou eigenlijk? En is Linne gewoon vervanging voor Isolde? Wat is er gebeurd met Isolde? En zijn Fenders vrienden wel te vertrouwen?

Dit alles lees je in een heerlijke jeugdthriller die zeker spannend is en een plottwist heeft als geen ander, maar helaas voor mij me niet doodsbang heeft gemaakt!

Bron: <https://kwanteinwonderland.com/recensie-room-service-maren-stoffels>

d.

Room Service begint meteen spannend: er hangt een mysterieus sfeertje en ik wilde meteen uitvogelen wat er nou precies gebeurd was en waarom. Door te wisselen tussen Fender en Linne, laat Maren Stoffels steeds net voldoende hints vallen om verder te kunnen puzzelen, zonder dat je meteen doorhebt hoe de vork in de steel steekt. Ik vroeg me meteen af welke rol ze allebei hadden in het geheel en het was fijn dat ik gaandeweg verder kon puzzelen.

Het boek was mij niet geheel verrassend, maar toch gemakkelijk genoeg om halverwege te stoppen met lezen. Ik heb dit boek in één dag uitgelezen omdat ik alle puzzelstukjes wilde hebben en precies wilde weten hoe, wat en vooral waarom alles ging zoals het ging. Stoffels vlotte pen draagt hier zeker aan bij: voor ik het wist was ik weer een aantal pagina's verder.

Ook de speelse vormgeving past hier goed bij. Je krijgt af en toe wat mee van de dader, waar ook heel veel hints in worden gegeven. Soms waren ze echt heel duidelijk, maar dit vond ik dus niet storend. Ik wilde gewoon verder! Het was echt een spannend verhaal en ik was echt benieuwd of iedereen er zonder kleerscheuren uit zou komen.

Ook de setting, een peperduur hotel, spreekt goed tot de verbeelding. Ik denk dat iedereen zich wel eens voorstelt hoe het is om in zo'n duur hotel te verblijven, zonder dat je op het geld hoeft te letten. Ik zag de pracht en praal helemaal voor me, wat de spanning alleen maar opdreef.

Bron: <https://zonenmaan.net/room-service-maren-stoffels>

e.

Er is veel aandacht besteed aan de vormgeving van *Room Service*. Niet alleen door de eerder genoemde variatie in lettertypes. Voor de hoofdstukken is bijvoorbeeld gebruik gemaakt van tussenbladen in de vorm van een deurhanger en ook de titels hebben met het verblijf in een hotel te maken. Het boek ziet er verzorgd en aantrekkelijk uit.

Room Service is een jeugdroman en geschikt voor lezers vanaf een jaar of dertien. Het is een goede jeugdthriller met voldoende spanning, een goede opbouw en een verrassende plottwist, zonder echt eng en bloedstollend te worden. Het is hiermee een prettige kennismaking met het genre thriller. *Room Service* is eigenlijk net geen young adult, daarvoor had er nog wat meer diepgang en afwisseling in het verhaal mogen zitten. Het verhaal focust op de avond van de hotelovernachting en blikt terug op de verjaardag vorig jaar. Het was interessant geweest meer te

lezen over wat het voorval van afgelopen jaar met de vrienden en hun vriendschap heeft gedaan. De schrijfstijl, met korte zinnen en niet al te lange hoofdstukken, maakt dat *Room Service* vooral leest als een jeugdboek dat goed in elkaar zit.

Bron: <https://www.chicklit.nl/boekrecensies/168682/room-service-maren-stoffels%C2%A0>

3. Noteer uitspraken uit de recensies waar je het wel en niet mee eens bent.
4. Op welke manier is jouw eigen mening over het fragment/boek veranderd na het lezen van deze stukjes uit recensies? Leg je antwoord uit.
5. Met welke spreker ben je het vooral eens? Leg je antwoord uit.
6. Welk cijfer zou jij het fragment/boek geven en waarom?

Opdracht 3

Bekijk de [trailer](#) die gemaakt is bij het boek *Room Service* op YouTube. Dat kunnen jullie natuurlijk beter! Werk voor deze opdracht in een groepje van vier leerlingen.

1. Maak een nieuwe, spannendere trailer bij het boek *Room Service*.
2. Omdat er een zin uit het nummer 'River' van Eminem en Ed Sheeran gebruikt is als motto voor het boek *Room Service*, gebruiken jullie dat nummer als achtergrondmuziek in jullie trailer.